

[Hartel.]

har lidt Tab paa mange Maader; og Forholdet er det, at Ejendomme, som var paa danske Hænder under Fremmedherredømmet, er gaaet over paa andre Hænder efter Genforeningen. Det er dette, som ikke maa ske, og hvis det sker, saa skaber det Mistillid til, om vi har gjort nok.

Med Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet har vi ikke fra vor Side blandet os stærkt i Forhandlingerne om denne Sag, men jeg vil dog gerne sige, at vi paa vore Landsmøder har taget Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg ønsker ogsaa, at vor Stilling skal være kendt i det mindste af den højtærede Statsminister. Da dette Spørgsmaal var fremme, stillede vi os saaledes til det, at med Hensyn til Landstinget skal Regeringen ikke faa store Vanskeligheder med os, hvad enten man saa helt afskaffer Landstinget, eller man bibeholder det som politisk underordnet og sagligt raadgivende og overvejende Ting. Det er jo ikke saaledes, at man kan sige, at Landstinget med sit nuværende Flertal har gjort den høje Regering store Besværligheder, det skulde lige være den højtærede Justitsminister, som har haft lidt Vanskeligheder i Landstinget, ellers er alt gaaet, som Regeringen kunde ønske det. Men naar Spørgsmaalet om Referendum er fremme, maa jeg gøre opmærksom paa den Tanke, som er udkastet fra vor Side og vedtaget paa vort Landsmøde, den er kendt af Statsministeren, og den gaar ud paa, at Retten til Referendum ogsaa tillægges Kronen, saaledes at Kronen har Adgang til at lade en Sag henskyde til Folkets Afgørelse. En saadan Appel til Folket kan ikke og bør ikke kunne krænke Folkestyret; om det passer Partistyret eller ej, er et ganske underordnet Spørgsmaal. Statsministeren viste i sin Tid den *largesse* over for mig at sætte mig ind i Raastof- og Produktionsudvalget. Denne *largesse* rakte ikke til over for de mindre Partier, da det drejede sig om Forfatningskommissionens Sættelse. Jeg siger ikke noget til det, hvis blot de Tanker, jeg her har fremsat, kan blive gjort til Genstand for Overvejelse inden for Forfatningskommissionen.

Da jeg ser, den højtærede Finansminister er til Stede, vil jeg gerne lykønske ham til den Dom, der er faldet ved Østre Landsret med Hensyn til Amsterdam-Børsen i Spørgsmaalet om at faa Guld Klausulerne respekteret. Ingen i dette høje Ting er stærkere gaaet ind for, at vi skulde forlade Betalingen i Guld, og det er derfor med stor Tilfredshed, jeg har set denne retslige Afgørelse, der har

givet den danske Stat Adgang til at betale i Papirdollars, om jeg maa kalde dem saadan, i Stedet for Gulddollars, saaledes som Gældsbeviserne tilsyneladende gav formel Adkomst til at kræve Betaling i. Naar jeg omtaler dette Spørgsmaal, vil jeg gerne samtidig gøre opmærksom paa, at Kronens Sterlingværdi i Dag er 81,1 pCt. af Pari, og Kronens Dollarværdi er 82,5 pCt. af Pari, og dens Guldværdi er 49,2 pCt. af Pari. Det er altsaa en meget betydelig Difference, det her drejer sig om. Men samtidig vil det ogsaa fremgaa, at de Jeremiader, der fra Tid til anden fremkommer med Hensyn til Kronens tabte Guldværdi, er meget overdrevne, naar det Tab, der i Realiteten er Tale om, i Forhold til Sterling og Dollar er saa ringe, som Tallene her viser, 19 pCt. over for Sterling og 17½ pCt. over for Dollar.

Endelig vil jeg gerne fremdrage en tredje Sag, nemlig det af mig ofte rejste Spørgsmaal om, hvorledes Prisaftaleloven bliver forvaltet. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at der allerede i Henhold til den gamle Lov af 28. April 1931 var indsendt Klage, og at denne Klage nu skulde behandles efter den nye Lov. Det ærede Medlem af mit Parti Hr. Elbæk-Jessen blev i sin Tid ved første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov om Prisaftaler den 16. December 1936 trøstet med, at Ministeren arbejdede paa et bedre Forslag til Prisaftalelov, og Ministeren udtalte ved samme Lejlighed over for det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, tror jeg det var, at den gamle Prisaftalelov ikke havde vist sig at være tilstrækkelig virkningsfuld, hvorfor Ministeren nu vilde gøre et Forsøg paa at fremsætte et Lovforslag, der i højere Grad, end Tilfældet havde været med den gamle Lov, kunde svare til de Formaal, Loven egentlig tilsigtede.

Efter denne Udtalelse fra Ministerens Side besluttede vort Parti at støtte Regeringen ved den nye Prisaftalelovs Vedtagelse. Vi havde vore Betæneligheder, som vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, gav Udtryk for, idet vi var bange for, at der ikke kom større Fart i Arbejdet, selv om den nye Lov blev vedtaget. Vor Ængstelse viste sig desværre kun at være alt for vel begrundet. I November Maaned 1937 rettede jeg en Forespørgsel ved første Behandling af Finanslovforslaget for 1938—39, jfr. Sp. 1447, hvor Ministeren svarede mig, at han kunde tilsige mig, at Priskontraadet nu arbejdede intensivt paa det herhenhørende Materiale. Nu vil jeg gerne spørge Handelsministeren, hvilket Resultat